

UCHWAŁA NR VII/17/9/2025
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Śląskiego

Na podstawie art. 30 a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 roku, poz. 581), art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 roku, poz. 572)

Sejmik Województwa Śląskiego
uchwala:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi¹⁾, Sołtysa Brzeźc na Marszałka Województwa Śląskiego, postanawia się nie uwzględnić skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Śląskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Śląskiego

Jacek Jarco

¹⁾ Anonimizacji w zakresie danych osobowych na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej dokonał Mariusz Jaworski, pracownik Kancelarii Sejmiku.

UZASADNIENIE

stanowiska Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie skargi mieszkańców Brzeźce dotyczącej postulatów budowy przejścia dla pieszych przy ul. Wideki oraz sygnalizacji świetlnej przy ul. Pokoju w ciągu drogi wojewódzkiej nr 933

Do Sejmiku Województwa Śląskiego wpłynęła skarga podpisana przez Sołtysa Sołectwa Brzeźce, członków Rady Sołectkiej, Dyrektora Szkoły Podstawowej oraz przedstawicieli lokalnych organizacji społecznych, dotycząca braku realizacji dwóch rozwiązań w zakresie organizacji ruchu drogowego: budowy sygnalizacji świetlnej na przejściu dla pieszych przy skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej nr 933 z ul. Pokoju oraz budowy przejścia dla pieszych i rowerzystów w rejonie skrzyżowania z ul. Wideki. Mimo formalnego tytułu „petycja”, pismo spełnia przesłanki skargi w rozumieniu art. 227 k.p.a., ponieważ zawiera zarzuty dotyczące zaniechania działań przez Marszałka Województwa Śląskiego jako organu zarządzającego ruchem na drogach wojewódzkich. Zgodnie z art. 229 pkt 5 k.p.a., właściwym do jej rozpatrzenia organem jest Sejmik Województwa Śląskiego.

Skarżący wskazali, że istniejące przejście przy ul. Pokoju jest zlokalizowane w miejscu o ograniczonej widoczności, a jego usytuowanie na skrzyżowaniu, w rejonie wzniesienia drogi, nie zapewnia bezpieczeństwa pieszym, w szczególności dzieciom uczęszczającym do przedszkola i szkoły oraz osobom korzystającym z infrastruktury sportowo-kulturalnej. Z kolei w rejonie ul. Wideki, według wnioskodawców, brak jest jakiegokolwiek możliwości legalnego i bezpiecznego przekraczania jezdni przez pieszych i rowerzystów, co zmusza mieszkańców do nieuprawnionego i potencjalnie niebezpiecznego przekraczania drogi. Oba przypadki, zdaniem autorów skargi, powinny skutkować podjęciem przez Zarząd Województwa bezzwłocznych działań inwestycyjnych.

Zarząd Województwa Śląskiego, za pośrednictwem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Katowicach, niezwłocznie zajął się analizą zasadności przedmiotowych postulatów. W wyniku przeprowadzonych wizji lokalnych oraz oceny warunków terenowych ustalono, że w przypadku skrzyżowania z ul. Wideki budowa przejścia dla pieszych nie znajduje uzasadnienia ani w aktualnych przepisach technicznych, ani w wytycznych projektowych. W szczególności stwierdzono, że brak jest infrastruktury pieszej po przeciwległej stronie drogi na długim odcinku (jest tylko pomiędzy zatokami autobusowymi o długości około 150 m), a więc przejście nie prowadziłoby do żadnego punktu docelowego, co jest sprzeczne z pkt 4.1 dokumentu *WR-D-41-3 Projektowanie przejść dla pieszych* (2023), w którym wskazano, że przejście może być wyznaczone wyłącznie tam, gdzie istnieje ciągłość sieci pieszej, dostępna jest infrastruktura towarzysząca (np. chodnik po obu stronach drogi), a po obu stronach drogi znajdują się generatory ruchu pieszego. W wytycznych wyraźnie zastrzeżono, że przejścia nie należy wyznaczać „w miejscu, gdzie pieszy po przekroczeniu jezdni trafia bezpośrednio na pas zieleni, pobocze lub inne miejsce bez kontynuacji infrastruktury pieszej”.

Dodatkowo zgodnie z pkt 5.2.1 tego samego dokumentu, wyznaczenie przejścia dla pieszych na drodze klasy G – jaką jest DW 933 – wymaga wykazania rzeczywistej potrzeby jego utworzenia na podstawie pomiaru natężenia ruchu pieszych. Minimalny próg, który może uzasadniać takie przejście, wynosi 25 osób przekraczających jezdnię w ciągu godziny. W analizowanej sprawie nie przedłożono żadnych danych potwierdzających spełnienie tej przesłanki, ani nie wskazano, by na tym odcinku obserwowano regularny ruch pieszy w takiej skali. Z kolei ingerencja w istniejącą infrastrukturę drogową oddaną do użytku w 2021 roku, objętą gwarancją do 2029 roku, skutkowałaby koniecznością ingerencji w ciąg pieszy, ścieżkę rowerową, odwodnienie i bariero-poręcze – co nie tylko wiąże się z dodatkowymi kosztami, ale też może skutkować utratą gwarancji wykonawcy.

W odniesieniu do postulatów budowy sygnalizacji świetlnej przy ul. Pokoju, należy wskazać, że aktualne przejście zostało wyposażone w podwyższone standardy oznakowania: posiada oznakowanie pionowe D-6 i T-27 na fluorescencyjnym tle, oznakowanie poziome P-10 na czerwonym tle oraz azyl dla pieszych. Choć zlokalizowane jest na skrzyżowaniu, w rejonie łuku drogi i nieznacznego wzniesienia, to jak wykazano w analizie przeprowadzonej przez ZDW, widoczność i geometria drogi nie ograniczają możliwości dostrzeżenia pieszego w stopniu, który uzasadniałby zastosowanie świateł. Co istotne – i zostało potwierdzone przez dane z Policji – w miejscu tym nie odnotowano żadnych zdarzeń drogowych z udziałem

pieszych, co w ocenie organu jednoznacznie przesądza o braku stanu zagrożenia, który mógłby stanowić przesłankę do wdrożenia środków o charakterze nadzwyczajnym.

Zgodnie z pkt 5.4 dokumentu *WR-D-4I-3* (2023), sygnalizacja świetlna może być stosowana jako środek poprawy bezpieczeństwa pieszych wyłącznie wówczas, gdy inne dostępne środki – jak fizyczne uspokojenie ruchu, oznakowanie aktywne, poprawa widoczności czy budowa azylu – nie zapewniają wystarczającego poziomu ochrony. W analizowanym przypadku zastosowano już kilka z wymienionych środków technicznych, a ich skuteczność potwierdzają statystyki wypadkowości. Dodatkowo, budowa sygnalizacji w tej lokalizacji wiązałaby się z koniecznością gruntownej przebudowy geometrii skrzyżowania, co czyni inwestycję nieproporcjonalnie kosztowną – szacunkowo na poziomie 700 tys. zł – i nieuzasadnioną faktycznie ani funkcjonalnie.

Organ zarządzający ruchem, działając z należytą starannością, pomimo braku ustawowego obowiązku, zlecił dodatkową analizę zasadności realizacji wskazanych rozwiązań, której wyniki będą dostępne pod koniec 2025 roku. Dopiero po uzyskaniu wyników tej analizy możliwe będzie podjęcie wiążącej decyzji o ewentualnych zmianach organizacji ruchu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, działania organu zarządzającego ruchem były zgodne z przepisami prawa, oparte na aktualnych wytycznych technicznych oraz proporcjonalne do rzeczywistych potrzeb. Zarazem nie sposób uznać, by organ dopuścił się zaniechania lub naruszenia obowiązków wynikających z przepisów prawa. Skarga nie zawiera wiarygodnych i dostatecznie umotywowanych zarzutów mogących świadczyć o naruszeniu interesu społecznego lub prawnego mieszkańców.

Zgodnie z art. 30 a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, sejmik rozpatruje m.in. petycje składane przez obywateli powołując w tym celu Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

W dniu 12 sierpnia 2025 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Śląskiego, na którym rozpatrywana była przedmiotowa sprawa. W trakcie posiedzenia Komisji po analizie sprawy uznano, że została ona szczegółowo rozpoznana i nie ma podstaw do uznania przedmiotowej petycji zarejestrowanej jako skarga za zasadną. Podjęcie przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwały nieuwzględniającej przedmiotowej skargi jest uzasadnione.